

NOVINE SLOVENSKE KRAJNE

Kristuš bo zmagao, antikristuš ne bo zmagao.

Kongres Kristuša Kralja se to nedelo dovrši v Ljubljani. Njegov sad je ponovitev i dopunitev Kristušovoga obečanja: „Vrata peklena je ne premorejo“. Vrata peklena, to je hüdobija, greh, ne preмага Cerkev, šteroj je glava Kristuš. Ravno zato ne, ar ma njega za glavo, ki je najsvetejši Bog i se premagati nikdar ne more, on samo zmagati zna. Glava je pa naših dūš. Mi dūše smo telo njegove Cerkve. V njem zmagamo vsi, ki si ga za vojvodo zvolimo i se ščemo pod njegovov zastavov boriti. I prijavienci pa vdeleženci kongresa Kristuša Kralja v Ljubljani s svojov nazočnostjov ali konči v dūhi celomi sveti glasno kričijo: Kristuš je naš voditeo, antikristuš ne bo zmagao. Komunizem, boljševizem, liberalizem, brezverstvo, brezboštvo, brezbriznost, mlačnost, grešnost, odbila je vaša vūra. Odbila je vūra, da se pokonča vaš voditeo, antikristuš. Odbila je vūra Kristušove zmage. Nakla gledate, gda vidite, kak se zbiraajo milijoni od vseh vetrov sveta pod Kristušovov zastavov i svedočijo: Kristuš je naš krao, je naš vojvoda, je naš voditeo. Kristuš bo kraljuvao v svojov lūbeznostjov, smilenostjov i pravičnostjov vu vseh človečih srcaj, ki se njemi odprejo na klonkanje. Kristuš bo kraljuvao v zakoni. Kristuš bo kraljuvao v znanosti i umetnosti. Kristuš bo kraljuvao v državaj, Kristuš bo vodo državnike, da ne bodo vteguvali rok po tūjem imanji, da ne bodo slabiči, nego junaki vu obrambi Kristušove vere, da ne bodo krivični preganjalci i roparje jakosti svojih podložnikov, nego teh branitelje i pravični ravnitelje.

Kristuš bo kraljuvao povsod. Od ognja njegove lūbezni navdūšeni ido nešteti milijoni pod zastavov Kristuša Kralja, ido na delo i ponesejo te ogenj širom sveta i ga zanetijo. Kristuša nasledujejo, ki je pravo: Ogenj sem prineso na svet i ka drugo ščem, naj se vužge. Vužge naj se Kristušove lūbezni ogenj po celom sveti. Naj gori tak močno, da pri njegovoj svetlobi spoznajo vsi narodi natenkoma, štera pot vodi h Kristuši. Pri tom ognji naj se vsi segrejejo na toploto lūbezni, štera se oklene Kristušovoga Srca za stalno, za večno.

Na delo! Greh preženimo prvo iz lastnoga srca! Potem se lotimo src svojih blodnih bližnjih z smilenov lūbeznostjov molitve, zatajūvanja, prošnje, zgleđa i karanja, naj i bližnji naš, ki blodi, pride na Kristušovo pot i se nasloni za stalno, za večno na Njegovo Srce. Svet de se režao i norčaro en čas z naše pobožnosti i našega dela, a gda bo vido, kak se zbira vsikdar več dūš okoli nas, ki nosimo Kristušovo zastavo v rokaj, te se prestraši i zbeži, kak zbežijo tenje i sence pred suncom. Pa naj le zbežijo tenje, sence greha, na Sunci, ki je Kristuš nemajo obstanka. Na Sunci bomo stali, hodili, delali, se veselili samo mi z Kristušovov zastavov, dokeč ne pride presrečna vūra, smrtna vūra, štera nas spremeni v sunca Kristušova, da ž Njim združeni svetimo na veke. (TSJ.)

Smodnišnica zletela v zrak.

V Penarandi de Bracamonte, 40 km. od Salamance v Španiji je v zrak zletela smodišnica. Zrok nesreče dozdaj ešče ne dognan. Izmed 1456 hiš je porūšenih 1090, 150 ljudi mrtvih i 1500 ranjenih. Sestre, ki so za časa nesreče molile v cerkvi sv. Mihala, so rešene, čeravno je zračni pritisk zlomilo vrata i spotro vsa okna cerkve.

P. Odilo Hajnšek O. F. M.

Kaj pričakujemo Slovenci od kongresa Kristusa Kralja?

Več pričakujemo in več moramo odnesti od njega, kot vsi drugi narodi, zato, ker se kongres vrši med nami. Predvsem pričakujemo:

1. Da bo Kristus kralj dobil med nami v javnosti vse pravice, ki mu gredo kot Kralju kraljev in Vladarju vladarjev. Vsak javen pojav proti kraljestvu Kristusovemu naj bo javno obsojen in zavržen.

2. Kongres Kristusa Kralja naj nas napravi za cele, stoprocentne katoličane in naj obračuna z vso površnostjo in z vsem polovičarstvom. Do sti dolgo smo vživali strup liberalizma in kako zelo se nam to pozna. Celov najbolj katoliške vrste se je zajedal ta strup. Samo nobenega pretravanja nel S tem strašilom drži polovičarstvo stražo pred prestolom Kristusa Kralja. Moderna polovičarska vera je postala mala kapljica krščanstva razredčena z 99 procenti vode. Nobene resnice, nobene zapovedi ne smemo več oznanjati v prvotni obliki, v prvotni čistosti in moci. Vse mora biti bolj zmerno — nekako temperirano. Naši ljudje — pač zastrupljeni — bi radi imeli nekaj temperiran evangelij in zmerno, temperirano moralo. Temperirano tretjo božjo zapoved, „Posvečuj Gospodov dan!“ Radi bi neko zmerno, okrnjeno, celo preobrnjeno sesto božjo zapoved. Temperirani zakrament svete pokore — brez kesanja in brez trdnega sklepa poboljšanja! Zmerni zakrament presv. Rešnjega Telasa — ne vem kako — menda samo polovico Kristusa! Farani bi radi nekega zmernega, temperiranega župnika, zmernega spovednika. Polovičarski katoličani zahtevajo nekega zmernega Boga in naravno tudi kot sklep: zmerne, temperirane vice, zmeren, temperiran pekel in zmernega, temperiranega satana. Samo škoda, da je ta stvar približno tako pametna, kot zmerna, temperirana poštevanka, zmerni, temperirani „enkrat ena“. S tem sramotnim polovičarstvom je treba enkrat pošteno obračunati. Kongres naj zbudi v nas malo več katoliške zavednosti!

3. Kraljestvo Kristusovo se majo v temeljih — tudi med nami Slovenci! Zakaj? Zato, ker se majo temelji človeške družbe — ker se majo celica človeštva: družina. Mnogo slovenskih družin je, ki pravijo, da sedmega zakramenta Kristusovega ni več. Odpravljati zakramente, okrniti sveto stevilo „sedem“ ali ni to rusevina katoliške vere? Samo se „moj otrok“, ali „moja otroka“, se sliši izgovarjati po naših modernih domovih in družinah. Ednina in dvojnja, množine ni več! To kar je bila nekoč sramota, je postala zdaj „čast“. Zakonske pravice in dolžnosti je treba vsiti po božji volji. Zloraba zakona pobija družine in narod. Do tega prepričanja naj pripelje kongres nase slovensko ljudstvo.

4. Kongres Kristusa Kralja naj nam zbudi zavest, da bomo natančno pazili na to, kdo vzgaja nase mladino, naše otroke. Naš narod in naši stariši so katoličani! Šola pa je namestnica staršev. Katoliški stariši morajo imeti logično katoliško namestnico, katoliške namestnice, kat. šolo, kat. učitelje. Naša mladina v tem oziru mnogo, mnogo

Razgled po katoličanskem sveti.

Vatikansko mesto. Sv. Oca Pij XII. je odredil, da se njegovimi predniki Piji XI. postavi spomenik v cerkvi sv. Petra v Rimu. Predsednik posebne komisije, šteroj je sv. Oča določil za to, je kardinal Gianbattista Nassali Rocca di Corneliano, prvi kardinal, šteroga je imenuvao † Papa. — 5. julija je sv. Oča sprijao v avdijenco novoga slovaškoga poslanika dr. Karla Sidorja. Dr. Sidor je pozdravo sv. Očo z lepim govorom v latinskem jeziki. Sv. Oča se je toplo zahvalo i končao svoj govor s slovaškim pozdravom: Pochválen bud' Ježiš Kristus! Nech Pán Boh žehná a opatruje slovenskij narod.

Polska. V gdnji se je vršil veliki eucharistični kongres, šteromi je prisostvūvao sam primas Polke, kardinal Hlond. Kongres se je zaključil s procesijov po morji, pri šteroj je sodelūvalo vojno in trgovsko ladjeve. Po kongresi je kardinal obiskao Marijino cerkev Švacevo i nekoliko novih mest, štera so Polaki postavili po bojni.

Španija. Malo pred koncom španske državlanske bojne je obiskao generala Franca Hilaire Belloc, sloveči angleški pisateo, ki se je spreobrnio h katoličanski veri. Že te je povedao,

trpi, ko je brezverskim tovarišem in brezverskim profesorjem zlasti po naših srednjih šolah vse dovoljeno. Kongres naj to misel prinese v javnost in potem v dejanje.

5. Velika rak-rana našega naroda je postalo skrunjenje Gospodovega dneva. Cerkvena in svetna gosposka si naj v tem oziru podatka roke i zastavita vso moč, da bo beseda Gospodova „Posvečuj praznik“ dobila zopet veljavo med nami. Zadeva nujno spada na zasedanje banovinskega sveta in na posvetovanje županske zveze. S strahom namreč opazujemo, kako beži blagoslov iz naših polj in od naših hiš zaradi skrunjenja Gospodovega dneva. Z grozo gledamo, kako naš narod beži v uboštvo, ker Bogu krađe, kar je božjega, in spreminja dan Gospodov v greh. Sramoto nedostojnega obnašanja med službo božjo in madež ostajanja zunaj cerkve med sv. mašo bomo izbrislali, ako bomo poslušali klic našega časa „Nazaj k sveti maši!“ Nujno nam je treba podrobnege, sistematičnega pouka o sveti maši. Maše mnogi ne poznajo zato je nimajo za fundament in središče svete vere. Kongres naj nam prinese knjigo o sveti maši!

6. Kongres Kristusa Kralja naj Slovencem odpre oči, da bodo spoznali, kako strasno uničujoče delo opravlja med nami slovensko brezversko časopisje. Naj dvigne kongres, zlasti slovensko zborovanje — odločen, gromovit protest, da ima brezversko časopisje toliko svobode in da lahko javno bruha najhujši strup nevere v slovenska srca. Ni prav, da lahko izprijeni brezverci in sovražniki vere brez vsake ovire rušijo temelje narodne sreče, ki je in ostane v veri. Tiskanje, izdajanje, naročanje, branje brezverskega tiska, je greh zoper prvo božjo zapoved, je greh zoper Boga, zoper vero.

Ne ubijaj, ne kradi! Ti dve zapovedi iz Sinaja je sprejel državni zakonik v vrsto svojih postav. Vsakdo pa lahko nekaznovan in neoviran ubija Boga in krađe vero v njega. In to organizirano delo opravlja pri nas naše podlo slovensko brezversko časopisje. Kongres naj pritisne na omahujoče katoliške vrste! Nasprotniki dobro vedo: če bi katoličani v Sloveniji odpovedali podporo brezverskim časopisom, bi tiskarna za tiskarno morala iti na boben. Slovenski verski odpadniki niso v stanu, vzdržati niti enega časopisa, s katoliško podporo pa jih zdržujejo petnajst. Sramota za katoličane, ki delajo na vseh straneh kompromise in ribarjio v kalnem Gospod, daj, da bomo videli!

7. In se eno mora doseči kongres: Pognati mora iz Slovenije ostudno bogokletstvo. Sveto vojsko moramo organizirati proti kletvi. Šlo pa ne bo drugače, dokler ne bomo res organizirano nastopili. Povsod in vsi zatirati kletev na cesti, v vlaku, na avtobusu, na njivah, na travnikih, v tovarnah, v uradih. Organizacijo naj izvede kongres!

Kongres naj postavi Slovencem fundamente za novi boljši čas, za pomlad slovenskega katoličanstva. Naj zbere vse dobro misleče zidarje boljše kat. bodočnosti slovenskega naroda.

Kristusu Kralju za kongresne dneve.

Kristus, kralj nebes in zemlje, v stvarstvu vsega, kar obstoja, danes si izbral Svoj praznik, k nam Te vodi Tvoja hoja. Mi odpremo Ti vse duri, pridi gost k nam čudoviti, pridi v naše borne kočee, vsi želimo Te častiti!

Vsevladar Ti premočno, bivati želiš med nami, mi smo revni, mi smo ubogi, grešne se spoznamo sami. Tebe vodi pa ljubezen in zato zaupno k Tebi, vsi hitimo Ti nasproti, saj nas kličeš, vabiš k Sebi.

Krona Tvoja, veličastvo, žezla moč nepremagljiva, Tvoja je beseda sveta, Tvoja slava neminljiva. Ti skrivnostno si božanstvo, angeljem si raj vsevečni, Tebe vživajo svetniki, blaženi, neskončno srečni.

Prava luč si, osvetljuješ temo in učiš nas v zmoti, dvigaš nas v težavah naših in krepiš na solzni poti. Ves prijatelj si prezvesti Ti ljubezen nad vse sveta, greh odpuščaš, oznanjuješ, naj Te kličemo očeta.

Pridi na domove naše, žalostne nas blagoslovi, v živi veri nas potrdi, z milostjo nas vse obnovi, Padlim čudežno pomagaj, zvestim bodi moč, krepilo, bolne z upanjem napolni, lačnim kruha daj obilo.

Dvome naše Ti razprši, misli nam k nebesom vodi, k Tebi dvigamo vsi roke nam usmiljen Oče bodi. Kdo od nas bi mogel reči: Mi resnice vse imamo, nihče Te še ni doumel, le v dobrotah te poznamo.

Mir prinesi, mir nebeški, mir na zemlji naj kraljuje, v Tebi le srce se vsako, narod, veseli, raduje. Razsvetlite, okrasite, kralj prihaja: „Kralj, hosana!“ S srcem, z dušo bo sprejela, Kralja Kristusa Ljubljana.

Ko pa z znamenjem se križa, nad oblaki veličastno boš prikazal v rajski slavi, sodit vse oblastno, ko izvoljenim v kraljestvu Sebe dal boš v povračilo, takrat v svoji sveti sodbi, vse nas sodi milo, Kralj si naš na dan kongresa, vodi k zmagi nas v nebesa.

Zalar Marija, Markovci.

SKristusom Kraljem

Sveta Marija, najlepša gospa, zapovednica v nebeškem si rajju, Tebi Bog Oče to milost je dal, večno žarela boš v zlatem sijaju.

Angeljev trume se v zboru vrsté, petje svetnikov mogočno odmeva, to veličastvo nebeški je dvor, v večni lepoti prelestno odseva.

Oče nebeški na tronu sedi, stvarnik vesoljstva, začetek življenja, Jezusov križ se na gori blesti, vsemu človeštvu zaklad odrešenja.

Sredi nebeščanov rajska gospa, svetemu Duhu nevesta izbrana, prva pri Bogu Marija si Ti, moč Ti največja pri Bogu je dana.

V solzni dolini zdihujemo mi, bodi nam mila pomoč, besednica, Kristusu kralju izroči nas vse, prošnjam si našim zagovornica.

Mati Marija, kraljica miru, prosi Ti Sina, oj prosi Očeta, narodom vsem podeli naj svoj mir in domovina bo srečna, oteta.

Mati Marija, kraljica miru, s kraljem si Jezusom zvezda kongresa, narodom vernim v obzorju pristan, prošnja za mir nam Ti vzemi v nebesa.

Zalar Marija, Markovci.

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2-50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širiteljav v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Stev. položnice 11806. Rokopisli se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak nižje. Postano me d tekstom vsaka reč 2 D. mali oglasi do 10 reči 5 Din. više vsaka reč 1:50 Din.

Nedela

po Risalaj deveta.

V tistom časi, gda bi se Jezus približavao k Jeruzalemi i zagledno mesto, se je razjokao nad njim, govoreći: O, da bi spoznal i ti, konči na ete svoj den, štera so ti na mir. Zdaj je pa skrito pred tvojimi očmi. Ar pridejo dnevi na tebe, i opašejo te tvoji neprijatelje z nasipom, i obsedejo te, i te vkup stisnejo od vsej krajov: i na tla te povajajo, i sine tvoje, ki so vu tebi, i ne nihajo v tebi kamna na kamni, zato, ka si ne spoznalo časa svojega pohodjenja. I stopivši v cerkev, je začao zganjati tiste, ki so tam odavali i kúpivali, govoreći njim: „Pisano je: Moja hiža naj bo hiža molitve, vi pa ste ž njé napravili razbojniško jamo. I včio je vsaki den vu cerkvi. (Lukač 19, 41—47.)

Gospodova žela je bila, da Jeruzalem spozna svoj den, den milosti. Pa so bili zaslepleni. Poglavarji so spoznali, da je Jezus od prorokov obečani Mesija, ne so pa spoznali, da je On tudi Bog. Lüstvo pa je ešče manjše vse to znalo. Vidilo je njegove čude ali pismarje so je odvrčali od Jezusa.

„Da bi spoznal tudi ti“, tak govori Gospod ne samo brezvernim Židovom, nego celomi sveti: „Da bi spoznal te svoj den, ka ti je v mir!“

Kak veliki more biti greh tistoga, ki Gospoda ne posluša i se odvrača od njega, o če se Gospod zavolo toga tak bridko razjoče. Vsakši greh obstoji v tom, da se grešnik od Boga vkreje obrne. Skopec se poda za premoženjom, gizda za častjov, razvuzdanost za vživanjom, pa tak zapusti volo božo i delajo to, ka se njim dopadne. Razvuzdani si žele vživanja, a bilo bi njemi ljubše, če ona ne bi bila grešna. Skopec išče peneze, a žele, da to ne bi bilo prepovedano. Brezverec pa se naravnost odvrača od Boga i zato je greh brezverstva eden od največjih grehov. Samo eden greh je ešče vekši kak brezverstvo: sovraštvo do Boga.

Gospodovo prorokovanje se je spunilo na grozen način. Vojvoda Tit je Jeruzalem 1. 70 popolnoma razdjao. Gda je potem casar Julijan šteo varaš znova zozidati, je vdoro iz zemelskih globin ogenj pa tak vničilo tisto vse, ka je ostalo po razdjanju. Tak je ne več ostao kamen na kamni.

Toj nesreči pa lüstvo zapadnolo, ar je ne štelo spoznati časa svojega obiskanja, to se pravi, Gospodovoga prihoda. Ne je spoznalo dobroga pastira, ki je prišeo iskat i rešit, ka je bilo zgubleno, iskat i rešit zgubleno ovčico.

Kak ma svoj čas vsakša stvar, tak ma svoj čas tudi milost boža. Ona klonka na človeča srca, čas klonkanja mine i ž njim premine tudi boža milost, ki se je človeki ponujala v obilnosti. Vsakši človek ma tak svoj den. Svoj den ma že za te svet vsakše življenje. Vsakši človek ma v svojem življenju den, na šteroga si je zidao sam srečo ali nesrečo. Tak ma svoj den tudi za večnost i od toga dneva bo navadno odvisno, bo li zveličan, ali zavržen.

Tečaj „Zavednosti“

KAKD „Zavednost“ sporoča, da se bo pričel 3. avg. t. l. ob 7-ih zjutraj študijski tečaj v Martinišču v M. Soboti. Odaljenejši pridite že 2. v Martinišče. Tečaj traja do 5. avg. dopoldne. Redni občni zbor „Zavednosti“ se bo vršil 5. avg. ob 2. uri popoldne. Vljudno vabimo gg. starešine in dijake-višješolce, da se tečaja udeležijo, a za člane je udeležba obvezna. Odbor.

Druga obletnica smrti

† Dr. Antona Bonaventura Jeglič.

Narod izkaže zadnjo čast Pastiri.

Tužno so spevali stiški zvonovje. Očevje cistercijani so v samostanskoj cerkvi pri teli pokojnoga nadškofa opravili molitve. Pokojnika so nato odpelali ta, kde je prek 30 let vladao ljubljansko škofijo. Nadškof Jeglič se je vrno v Ljubljano. V dvorani škofijske palače so ga položili na mrtveci oder. Do tedaj tiha dvorana je postala romarski kraj Ljubljančanov, okoličanov i onih, ki so oddalec prišli. Prihajali so duhovniki i redovnice, prihajali so civilni dostojanstveniki i odlični predstavniki. Samo skromna minuta je bila dovoljena vsakomi, da šče ednok pogledne tudi po smrti lepi obraz pokojnika. Do spreveda je bilo pri mrtvečem odri do 50.000 škropilcov i bilo bi jih ešče več, če bi mogli notri. Žalne brzovjavke so prihajale na škofijstvo od vseh strani.

Pokop je bio v ponedlek, na svetek sv. Cirila i Metoda, slovanskih apoštolov, dne 5. julija. Vnožine lüdstva so prišle od vseh strani slovenske domovine, da izkažejo zadnjo čast svojimi voditelji i preporoditeli.

Ob 9. so prenesli nadškofovo telo v stolnico. 32 let je ljubljanska stolnica sprejemala Jegliča ob spevanju veselom: „Ecce, sacerdos magnus — glej, veliki duhovnik prihaja, — a zdaj pa je zatrepetala melodija pretreslivoga psalma „Miserere“. Od zastopnikov države, vlade, oblasti, šol itd., naj bo omenjen zastopnik vladara general Tomič, zastopniki vlade, ministri dr.

Korošec, dr. Jankovič, dr. Krek Razni zastopniki i duhovniki so napunili vso stolnico. Škofov i nadškofov je bilo navzočih 12. Najprle je bilo sv. mešno opravilo za pokojnoga, štero je služo papov nuncij Hermenegild Pelegrinett ob velikoj asistenci. Po meši je v predgi naslikao pokojnoga Jegliča kak duhovnoga vodnika k Jezusi po Mariji i pozvao narod, da spuni njegovo oporoko (testament) naš nadpastir dr. Tomažič. Po obrednih molitvah, ki so je opravili 4 škofje, se je začeo pokopni spreved premikati na pokopališče k Sv. Križi. Pri stolnici se je v govori poslovo od nadškofa ljubljanske župan dr. Adlešič. Pokopnoga spreveda so se vdeležile vnoge organizacije i društva, zastopniki oblastev i duhovščina. Kda je bilo poldne, te se je prva vrsta sprevednikov približala k pokopališči pri sv. Križi, kde je čakala duhovniška grobnica, da sprejme na večni počinek ljubljanskoga vladiko. Kda je prišla k grobi trüga s pokojnikom, je ljubljanski škof dr. Rožman opravio molitve i voditeo slovenskoga naroda, zastopnik vlade, dr. Anton Korošec, se je poslovo od našega Mozeša, kakši se rodi na pol stoletja eden! I velikoga škofa so djali v grobnico, ovenčano s cvetjem i z napisom: Sacerdos Christi — in pace, duhovnik Kristušov — v miri.

Zadnjo čast je skazalo Jegliču ogromno število lüdi: v sprevedi je šlo 10.000 lüdi, a v špaliri jih je bilo do 50.000. Bio je pravi papeški pokop, se je izrazo goriški nadškof, K. Margotti.

Anglija i Japonska sta se pogodile.

Anglija je priznala vse pravice Japoncov na Kitajskom i se s tem odpovedala vsoj pomoči, štero je do zdaj davala Kitajskoj.

Te vdarec je doleto Anglijo, ar se boji boja v Evropi, na dve strani pa se nebi mogla uspešno boriti.

Židovsko imanje na Slovaškom,

štero je zaplenila slovaška vlada, je morala ta odstopiti Nemčiji. To pa zato, pravi

nemška vlada, ar so se Židovje izdaval i za Nemce, ne pa za Slovake.

250 jezer milijon dinarov posojila dobi Nemčija od Anglije,

če nede šla v boj, če zmenša oborožavanje i privoli, da se nadzoruje njeno oborožavanje.

Anglija bi njej šla na pomoč tudi s tem, da bi se njej vrnilo odvzete naselbine v Afriki.

Demonstracije proti kardinali dr. Innitzeri

so se vršile na večij krajaj bečke škofije, gde je kardinal delio svestvo svetoga potrdjavanja. Kardinal je bio tisti, ki se je toplo

zavzemao za to, naj se Austrija združ i z Nemčijov. Ar pa se strogo drži pravic kat. cerkve, ga vu veri mlačni hitlerovci napadajo.

Matija Balažic:

Na križopotji življenja.

Lüdje so se pripravljali na žetev. Klepali so kose, privežovali na kosišča ločne, šteri so lovili kapajoče žito i devali na red drugo škér, štera je potrebna pri žetvi.

Tudi Janček je šo pomagat domačim. Bio je vezač. Vsakšemi je oča že doma porazdelo delo. Oča bo kosio, Mišek bo povreslár, mati pa bo brálja. Tudi pütro za vodo so ne pozabili doma.

Prišli so v Čreto i se stavili na vratnicaj pred njivov.

„Bog moj dragi, kak je pá vse sméteno, da ne vem, gde naj bi začno. Tü se šče bomo dnes sükali po celoj njivi. Moremo, ka si pa ščemo. Naj nam samo Bog pomore, da spravimo v križe,“ se je starao oča, gda je brüso koso. Parkrat je z brüsom šo vdiljen po kosi, da je rüm leto v mladi rosnati den. Zmekno je pšenično vlat, gledao zrnje i pravo, da se na dobro dozorjenom zrnji vidi Marijina podoba: oči pa obraz. Nato je vzeo z glave

krščak, se prekrižao pa pravo: „Bog nam pomagaj!“

I že se je zajedala kosa v pšenico, štera je ležala vsevkríž. Šümelo je, da je cinkala kosa i pšenica je kapala. Mati je s srpom nabirala, Mišek je metao povresla, Janček pa je s klinom vezao. Süna slama njemi je praskala kožo i škrabala rokó, da ga je, pomešana z znojom, pekla na sunci.

„Bog vam daj srečo pa blagoslov! Vi se bole paščite,“ je pri tom deli nagačao znani glas. Janček se je zravnao, si z dlanov obrisao rosnato čelo i se nasmajao: „Bog plati za dobro reči!“ Sobočanovi, kak se je zvala hiža, gde je bila Lizika domá, so tudi šli k žetvi. Sunce je že spilo roso.

„Ne hodite dele, tü se stavite, dela bo zadosta za vse, kak vidite. Süčem se, da se mi že v glavi vse vrtili,“ je pravo Jančekov oča proti Sobočani. „Gda tü opravimo, pa idemo dale na vaše.“

„Mislite, da je naše kaj böš? Samo strah me je iti v pše-

Kristus Kralj v cerkvi včera - danes in vedno.

D. K. B. vseučel. prof. v Zagrebu je nekoč vprašal ranjkega politika in min. predsednika Stojana Protiča, kakega mnenja je on o katol. cerkvi? Stojan Protič, ki je bil pravoslavne vere, se je izrazil sledeče: „Ravnokar berem knjigo nekega anglikanca, ki piše o katol. cerkvi. Pred dnevi sem prebral istotako delo nekega katol. znanstvenika francoza, o cerkvi. Pa sem se bal, da pod vtisom te knjige ne postanem „klerikalec“, zato berem še anglikansko mnenje. Vem, daso Angleži objektivni, zmerni in prevdarni ljudje, ki ne govore temperamentno in ne padejo radi v mržnjim. Priznati moram, da ta anglikanec govori o katol. cerkvi z velikim spoštovanjem, da je ne sovraž i, ampak trezno proučuje njeno konstitucijo, delo, vse do danes. Poznam pa pisce, ki niso objektivni in resni, jaz pa, da vam povem resnico, ne maram ljudi, ki so nerazsodni in skloni k mržnji ter sovraštvu. Taki ljudje ne gradijo ampak razdirajo. Ni res, da s tem svetovom vlada samo materijalna dobrina in sila. Mi potrebujemo idej in duha... Mnogi imajo o katol. cerkvi krive pojme, jaz ne bom nikoli nasedal ljudem, ki mrze cerkev, nisem „budalo“, da bi poslušal take. Imamo spoštovane predstavnike katol. cerkve, s katerimi se da razgovarjati. V Zagrebu je dr. Bauer nadškof (že umri), v Ljubljani knezoškof dr. Jeglič (tudi že umri) in drugi spoštovani škofje. Jaz priznam delo katol. cerkve na polju vzgoje značajev, ki jih tako pogrešamo, priznavam njeno moralno silo in silno konstruktivnost, ki mi imponira. Priznam njen vpliv na civilizacijo in kulturo sveta. Ta dejstva postavim — se ne dajo zakriti in zanikati — to drži! Rečem vam pa, da nisem niti pravoslavni, niti katoliški „klerikalec“, temveč sem svobodoumen človek.“ (Dr. K. B. Crkva i država.)

Vsakemu mislečemu človeku je jasno, da so naivni in neverni oni, ki smatrajo cerkev brezpomembni prežitek, kajti versko življenje je bistveni del duševnega življenja in važno kulturno gibaló. Kdor ni gluhi in slep, mora pritrđiti sodbi: „Cerkev — vera je kulturni pojav prve vrste.“ (Dobar.)

V veliki zmoti so tisti, ki si domišljajo neko novo, sicer ne novo, ker je že več let ta pojav tu ali tam opažen, pa se nikjer ni ukoreninil — namreč raziskovanje in svobodno razlaganje sv. Pisma. Kdo pa razlaga sv. Pismo tem ljudem? Bolje je, da molčim. Veliki teologi so se borili in se borijo z sv. Pismom in vsi so že priznali: težak je ta posel, to je božje delo, zato težko razumljivo nam zemljanom — omejenim v spoznavanju.

Dr. K. Ozvald pravi: In nedogledne, usodepolne posledice vsebuje tisto početje prosvetljevanje, ki na mesto vere poznajo znanstvo. To je tako, kakor bi lačnemu, četudi je po zimi, ponujali toplo sukno, češ da te ne bo zeblo. Ta siromak sicer ne bi zmrznil, a prav gotovo bi od lakote umrl, če ne dobi tudi kaj za želodec“ (Smernice nov. življenja.)

Znanstvo je zahteva in hrana razuma, vera je zahteva in hrana še bolj važna za dušo, razum je le ena stran duše — on je vrata do višjih, važnejših doživljajev duše, ki išče prvino svojega postanka, to je Boga, ki se ji razodeva res že po naravi, toda jasnije pa šele po cerkvi.

Izven cerkve naj si še kdo tako trdi, da je veren — mogoče, — vendar ne bo dolgo pa bo neveren — mrtev. Če ni hrane, ki jo nudi cerkev s svojim navukom duši, mora duša umreti. Izven cerkve je indiferentizem, pesimizem, negacija — zanikanje vsega duhovnega — prava slana za kulturni boj.

Te nesrečne zapeljance bi primerjal papirnatim cvetkam in vernike v cerkvi pa cvetkam v skrbno negovanem vrtu pod lepim plavim nebom, ki jih greje sonce in napaja hladna jutranja rosa. Za prve je rosa milosti bajka, venejo duhovno, kakor cvetje trgano in v vazo postavljeno pred časom. Čutijo še govoricu onih, ki so vsklili in zrastle ter se razvijajo v naročju cerkve, toda oni je ne razumejo ali vsaj nočejo razumeti. „Le katoličanska vera zamore ozdraviti srce“, je rekel Hilarius, (Liber de Trin. 2) ta je pa edino prava v cerkvi. „Izven te hiše ni zveličanja“, tako Origenes. (Ep. 96.) Auguštin, velik mislec pa pravi: „Brez autoritete cerkve nebi nikoli verjel v sv. Pismo.“ (L. I. de mor. eccl. cath.) Le cerkev ima tolažbo za človeške bolečine, ki terejo dušo. (Thiers Haragó kerdések 71.)

Rous Štefan
abs. fil.

nico. Pa hvala Bogi, da je šče telko zraslo.“

Med tem je Lizika sekala s srpom travo, štera je rasla po meji, kak da si ne bi znala kaj začnati. Nato je gledala Jančeka v razkapčanoj robači z podsükanimi rokavi i razoglavoga, kak njemi je sunce ožarjalo zagoreli obraz. V prgišči je držao nekaj pšeničnih vlati, štere je zmekno z snopa, gda ga je zvezao pa skito.

„Ti kaj dobro ide?“ ga je poglednola Lizika.“

„Prijetno ravno ne, ide pa li,“ je pravo Janček, ne da bi jo pogledno.

„Ravno ednoga vezača bi nam trbelo,“ so se njemi smejale Lizikine oči. Resan jim ne meo što vezati. Zato so metali na pövanice, da se slama bole presüši i po tom so skupno vezali vsi.

„Ka si ga pa ne priženéš? Ve pa má Špolarov Naci čas,“ njoj je skoro trdo vrgeo v obraz.

Začüdeno ga je poglednola, kaj takšega ne pričaküvala od njega. „Ka njemi je gnjes?“ si je mislila i ne mogla skoro vervati.

„Ve vse znam. Áto si plesala ž njim v oštariji. I šo je s tebov domó, kak da ti sama ne

bi znala iti,“ je pravo i jo ostro pogledno.

„Pa ka si ščém, če pa silili za menov. Šče zdaj ne vem, kak so me spravili notri. Srce pa li mam dobro zaklenjeno,“ njemi je pravila potihoma. „Pravi prijateo šče ne prišeo“, se njemi je narahi nasmejala i ga s tem opomenola na reči, štere je on njoj pravo na Petrovo.

Tudi Janček ne mogeo zadržati veselja, štero njemi je spreletelo obraz. Kak dobro pomli njegove reči!

Lizika se je paščilá za domačimi, da so se njoj janke opletale okoli nog.

Dogarovi so delali dale. Oča se je na tihom pregovarjao, da se nikak nemre zmotati z toga sükanja i nemre priti vdiljen njive, Mišek je brundao, da nemre najti prave slame za povreslo. Vsa sprhnena pa spotrela je bila, da so se Jančk i trgala povresla. Samo mati je delala tiho brezi reči, se mantrala i nabirala za kosóv, kak je mogla pa znala.

„Debelejša povresla delaj, vidiš, da se mi vse proti trga, da nikak nemrem pošteno zvezati snopa,“ se je čemerio Janček na Miškeca.

Proslava 700 letnice minoritskega samostana v Ptuj.

Pred 700 leti so prišli sinovi sv. Frančiška v starodavni Ptuj. Skozi 700 let so posvečevali duhovniki tega reda svoje moči delu za verski in prosvetni napredek ljudstva. Še danes pričajo o veliki delovni sili minoritskega reda v zgodovini, ki jo je krepila duhovna pomoč od zgoraj, verska in narodna zavest slovenskega ljudstva, ki mu je bilo v vodstvo izročeno. Sedem sto let dela in trpljenja v božji in narodni službi je jubilej, ki ga hodočejo o. minoriti letos 5. in 6. avgusta slovesno proslaviti. V ta namen je sestavljen častni odbor, ki mu predseduje voditelj slovenskega naroda dr. Anton Korosec. V odboru sta tudi oboja slovenska škofa in ministra, ban dr. Natlačen, šibeniški škof minoritskega reda dr. fr. J. Mileta, ptujski dekan in prošt g. Ivan Greif, provincijal dr. p. Bone Burčič, vseuč. prof. dr. Fr. Stele in drugi odličniki Slovenije. V okviru proslave bo tudi kongres tretjerednikov. Poleg mogočne verske slavnosti, na kateri bosta govorila tudi podpredsednik narodne skupščine g. Alojzij Mihelič in urednik „Slovenca“ g. Franc Terseglav, bodo tudi velike prosvetne prireditve. Otroci bodo imeli svoje slavje v cerkvi in pred samostanom. Nastopila bo prvič otroška godba na fanfare. Sodelovalo bo veliko otrok iz mesta in okolice z deklamacijami, petjem, igrami itd. Ob zaključku slovesnosti bo srečolov za otroke. Ljutomersko in ptujsko pevsko okrožje se pripravljata na mogočen nastop z okoli 300 pevci. Dirigiral bo zvezin pevovodja g. inšpektor Marko Bajuk. Čez 150 igralcev pa bo izvajalo v režiji gledališkega igralca g. Eda Groma iz Maribora novo Petančičevo igro „Kuga“. Pri igri nastopajo tudi pevci, godci, itd. Na glavni dan proslave v nedeljo 6. avgusta ob 8 zvečer velik ognjemet, kakršnega Ptuj še ni videl. K tem veličastnim slavnostnim vabimo fantovske odseke in dekliške krožke v krogih ter vse organizacije kakor tudi posameznike, posebno tretjerednike. Za navodila se obrnite na domače župne urade! Polovična vožnja bo dovoljena.

Naročite si čimprej taborne knjizice in znake! Tudi „spominška knjiga“ in Petančičeva igra „Kuga“ se že dobi. — Na svidenje v Ptuj v teh veličastnih dneh!

„Če pa ne najdem bōše slame! Ka ti naj motvoze mečem?“ se je obregno Miškeč, že itak sam čemeren, da ne mogeo delati močnega povresla.

Paščili so se z delom, sunce je preganjalo.

„Janček, ka nemreš dohajati kosca? Ti naj idem pomagat?“ se je naednok oglaso plivanošev glas, šteri je pomali koračo po koniki i se stavo na vratncaj. Pod pazvoj je noso brevir, da so pantliki visili prek papirov. Stopo je k njemi na njivo, odložo brevir i njemi vzeo klin z rok i sam začno vezati. Vse je obišla nekša radostna, lehka moč, da so z veseljom delali. Gd je že zvezao za dva križa snopov, je gorhenjao i znoj njemi je tekeo po obrazi, čeravno je bio samo v robači.

„Vidiš, tak se veže“, si je oddehno plivanoš. Janček je porino prst pod povreslo zvezanoga snopa. Komaj ga je spravo skož. Priznati je mogeo, da je bio dobro zvezani.

„Dobra kopeo je to. Vroč je, poživje te pa li,“ si je brisao plivanoš obraz, z šteroga je vse teklo.

„Eh, da vam je to žmetno delo,“ je pravo oča, že ves omočičen od sukanja v pšenici. „Tel-

Širitelski sestanek na Tišini.

Julija 22. proti večeri so se zbrali širitelje Novin i Marijinoga Lista na Tišini. V lepoj Marijinovi cerkvi so se zmolile pred Najsvetejšim lauretanske litanije, zatem pa so prečastili g. dekan Krantz z vsov lubeznostjov svojega srca pozdravili duhovščino i širitelje, kak žive kotrige kat. akcije. Do devete vüre se je spovedavalo v cerkvi.

23. v nedelo so stotine vernikov obojega spola, tudi mladina, pristopale h Gospodovomi stoli. Prvo predgo so meli g. Camplin od krivičnoga mamona, kakši je penez vržen za slab tisk, ali penez ne plačan za dober tisk. Tak velikoga siromaka skoro nega, ki ne bi si mogo bar Marijinoga Lista naročiti. Pa če je, naj moli za širjenje dobroga tiska, to je širjenje božega kraljestva. V hiši Gergorec Janoša na D. Petanjcih, štera se je posvetila srci Jezušovomi, štero posvetitev so izvršili brat gospodinje, vrednik Novin, so g. Škafar govorili od znamenj na srca Jezušovom, štera očo, mater i deco vežejo vküp pod kralüvanjom toga božega Srca. Če bi se častenje toga Srca, štero jo začao v Slov. Krajini širiti ravno voditeo našega ljudstva, plebanoš te fare, g. dr. Ivanocy, če bi se to častenje širilo po sveti, ne bi se Cerkev tak preganjala dnesden, kak se preganja. Posvetitve so se vdeležili tudi širitelje, ki so prišli od vseh krajov Slov. Krajine, celo od vogrskje meje v Trdkovi i bili gōstje sestre g. urednika.

Velko predgo so meli urednik Novin od smilenosti, slovesno sv. mešo pa g. Camplin z dvorbov. Po božoj službi je bilo spravišče na velikom dvorišči med cerkvijov i šolov, štero se je dopunilo. Do trijezero naroda je s popolnov pazlivostjov poslušalo izvajanje govornikov. Spravišče so vodili g. dekan Krantz, ki so v svojoj fari vpelali red, kakšega malogde najdemo. Deca ne samo ka lepo moli, nego v takšem lepom ređi odhaja z cerkve, da jo lejko vojski za zgled postavimo. Gorečnost g. Krantza rodi lepe sadove v dušaj. G. Camplin so govorili od tistih reči, štere so povedali pri raznih prilikaj pokojni papa Pij XI. od dobroga tiska, odnosno od slaboga, šteri je močnejši od dobroga, ar spimo katoličanci. Dužnost, ne je tanač samo to, da si vsaka krščanska hiša naroči dober tisk. Če bi stariše svojim naročili

dober tisk v tujini, ne bi se jih teliko zgubilo v tujini. Tak je v Franciji, tak je povsod. Novine vežejo izseljence z domačov hišov, če te zveze ne, če se samo penez prosí od izseljencov, se ti navolijo i nazadnje pretrgajo vse vezi z domačijov i idejo naglo v svojo prepast.

G. Škafar so gučali od troje nevarnosti posebno pri mladini i to je troji „S“: Svet, Strast, Satan. Vsi trije sovražniki majo največšega zaveznika i pomagaca v slabom tiski. Pomoč proti tem sovražnikom so trije „M“: Moč, Milost, Marija. Vsi trije prijatelje majo za pomoč v prvov vrsti dober tisk. Novine i Mar. List so dober tisk, so puni pravoga krščanskoga duha, zato vam je dužnost je podpirati i širiti. Mi mladi duhovniki že osivelomi g. uredniki drage vole skočimo na pomoč, naj se listi gordržijo, naj naš narod ma svoj dober krščanski domači tisk.

Narodni poslanec g. Bajlec so povedali, da jedino pri kat. duhovščini, v kat. cerkvi najdemo pravo pot v denešnjih zmotnjavaj, zato pa podpirajmo naš dober domačitisk, šteroga kat. duhovništvo vrejuje, širi i priporaca.

Vsem za trüde i lubezen so se na zadnje zahvalili g. urednik.

Krasno uspeloga spravišča so se vdeležili poleg imenuvanih še preč. g. Varga Štefan, plebanoš od Pertoče, Varga Jožef, oskrbnik fare od Sv. Jürja, gg. šol. nadzornik Antauer i šol. upravitoe Stanjko, bogoslovci dva Šoštareca i Sraka, dijaštvo i kak že povedano, vnožino naroda. Po slovesnih večernicaj se je nepozabni lepi den z tistim duševnim veseljom zaključo, šteroga je zbujalo nad vse lepo popevanje tiušinske cerkve.

Vsem jezerokratni Bog plačaj, ki so se trüdili za tak lepo uspeli širitelski sestanek, predvsem g. dekani Krantzi. Bog daj, da obrodi v dušaj obilne sadove i da ne bo v tiušinskoj fari niedne hiše, ki bi mela tisk, šteri ne odločno katoličanski i štera ne bi mela naše domače liste.

DENTIST
EMIL PERC
je odprl
zobno ordinacijo v
Murski Soboti
Aleksandrova cesta, nasproti
Prekmurske tiskrne

kak eden dugi ogon. Včasih se pa celo tak stisnejo meje, da se niti na svojem nemreš obrniti s kolami.“

„Mate prav, gospod plivanoš,“ je zatrdno oča i se zmislilo na to, kak se drobijo negda trdni grünti.

„Tomi so ne krivi telko ljudje sami, kak ravno tisti, šteri so negda meli v svojih rokaj oblast i delali zakone. I delali so je tak, da bi kem bole vničili naše ljudi i kak najbolje zabrisali vsakšo sled za njimi. Tista oblast bi rada vidila na toj zemli same kodiše, šteri njoj ne bi bili nevarni. I tak se te šege vlečejo od roda do roda, grünti razkaplejo, zemla se trga, sirmaštvo se samo po sebi nabira i to žené listvo po sveti, štera jim pijé krv pa ceca moči.“

Oča je tiho poslušao, Janček se ne vmešavao v té guč. Oča je znao, da na nešternih mestaj zmeri svojo zemlo na stopaje. Plivanoš pa je nadalüvao:

„Konči pa to ne poglavitno. Znati trbé, dá zemla četüdi je šče tak mala krpa, šče meti za sebé celoga človeka, šteri jo bo z lubeznostjov, z dušov pa srcom obdelavao. Te bo tudi ona vračala to skrb pa lubezen. Te delo ne bo več v breme, liki v

Glasi iz Slovenske Krajine.

Nova meša v Turnišči. V nedelo, jul. 23. so prikazali v Turnišči svojo prvo sveto mešo g. Gjuran Jožef z Gomilic. Pri sv. meši so jih vodili g. Jerič Ivan, dekan, predgali pa g. Kolenc Ivan, oskrbnik fare pri Gradi. Vsebina predge je sledeča: Kristuš Krao ide, da dovrši za rešenje sveta svojo daritev na križi. Duhovnik je njegov namestnik i ponavlja njegovo daritev pri sv. meši. Kak je Kristuša odgojila i sprevedila od njegove daritve z vngomi bolečinami Marija, tak tudi duhovnika z vngomim trpljenjom odgajati za Kristuša njegova mati z očom. Isto pot sta klačila stariša novomešnika tudi. Pod sv. mešov so lepo spevali Tomčovovo slovensko mešo, štera je teška skladba, a zbor je vse teškoče premagao i z lepov pesmijov odpio srca vernikov na pobožnost. Pesem cele cerkve se je navdušeno glasila i molitve dece je bila vzorna. Gospoda novomešnika je obiskalo veliko število duhovščine i bogoslovcev.

Izseljenski duhovnik g. Camplin Ivan bodo sprejemali stranke julija 31. celi den v Soboti Križova 4. v pisarni Držube sv. Rafaela.

Smrt mlade slovenske ženske. V Bethlemei Pa. je vmrila po dugom i težkom trpljenju v starosti 41 let ga. Sidi Lejko. Pokojna je v zadnji letaj jako dosta trpela. Njeni mož je vse včino, da bi olejšao trpljenje svoje žene, ali ne je bilo pomoči, morala je zapustiti svoje drage i oditi ta, kama ednok vsi moremo iti. Naj njej bo smileno Srce Jezušovo, njene domače pa potolaži.

Izpred okrožnega sodišča v M. Soboti.

Še o ciganih iz Pertoče: Baranja Štefan, Jožef in Ignac, ki so v družbi že obsojenih Baranja Franca, Šarközija Jürja i Cenerja Jožefa odvzeli v noči od 26. na 27. marca 1939 v Gederovcih Stanjku Viktorju 2 kokoši, 2 raci i 1 petelina v vrednosti 400 din, Vučini Štefanu 4 kokoši v vrednosti 100 din; dalje v noči od 7. na 8. aprila 1939 v Borejih Martincu Jožefu 37 kg. svinjskega mesa, masti i zaseke v skupni vrednosti 700 din, Kolmaniču Jožefu 9 kokoši v vrednosti 270 din, Fariču Francu 6 kokoši v vrednosti 100 din i Zadravcu Štefanu 1 kokoš v vrednosti 20 din, — so bili obsojeni in sicer Baranja Štefan na 2 leti robije i izgubo častnih pravic za 4 leta, Baranja Jožef na 6 mesecev strogega zapora i izgubo častnih pravic za 2 leti, Baranja Ignac na 8 mesecev strogega zapora i izgubo častnih pravic za 2 leti.

Gruškovnjak Jožef iz G. Bistrice št. 151, je bil obsojen na 1 mesec in 10 dni strogega zapora ter 240 din denarne kazni: 1) ker sta z Pušenjak Rudolfem, delavcem iz Cvena, zvečer

radost. Zemla je, kak dobra mati, štera dosta pa rada rodi, a trbé trüda, trpljenja, prlé kak dorastejo črstva, zdrava pa dobra deca. Pri vsem tom zraste v človeki močna sila do življenja, gda zna, da njegov trüd ne zobstom.“ Plivanoš je henjao i vzeo brevir v roké.

„Bog nam davle to, ka smo vredni,“ je dokončao oča.

Plivanoš je znao prijeti za vsakše delo, ne zato, da bi si nagrmado bogastva, liki zato, ar je sam zraseo med trdim kmečkim delom. Pri tom pa bio jako prilichen pri spunjavanji svojih duhovniških dužnosti i vsikdar vsele pa vedre volé.

„Ne zamerite, gospod plivanoš, da nemamo nikaj piti,“ je bilo oči skoro naopačno, da ne mogeo nikaj ponüditi plivanoši.

„Ve sam pa ne zato pomagao“, je pravo plivanoš i se napoto dale po koniki med žitna pola, gde so delali žnjeci.

Ešče tisti den se je razneslo po vesi, da je mladi plivanoš pomagao vezati snopje Dogarovim.

„Kak se jim rači prijeti za takše delo“, so se čüdivali farniki i v njuvih očaj je páli više zraseo i vekše poštvüvanje so meli do njega. Na prvi pogled je bio

Čestitamo.—Sestra Vilma Lapošova je bila pred kratkim odlikovana zavolo svojih velikih zaslug za bolgarsko državo z danskim križem tretjega reda s kronov. Odlikovanka je doma iz Kroga i deluje v Sofiji.

Novine so narasle meseca julija za komadov: 16 v Franciji, 1 v Canadi, 35 v Nemčiji, 1 v Kuzmi, 1 v Kneževi, 1 v Trnji, 1 na Sr. Bistrici, 1 v Ljubljani, 1 v Ljutomeri, 2 v Nedelici, 2 na Tišini, 2 na Kobilji, 2 v Izakovcih, 1 v Karadjordjevo, 1 v Lipovcih, 1 v Čačaki, 1 na Melincih, 1 v Moravcih. Sküпно za 71 komadov. Odpadnele so: 1 v Prosečkoj vesi, 3 v Franciji, 1 v Hraščicaj, 1 v Maribori, 1 na Melincih, 2 v Soboti, 1 v Noršincih, 1 v Korovcih, 2 v Srdici, 1 na Krajni. Sküпно za 14 kom. Čisti narastek 57 komadov.

Pozdrav novomešniki.

Dragi g. novomešnik! Približava se Ti den veselja, den veselja, tvojeja. Z vsem ognjom svojega mladoga srca stopaš na pot, na štero te je pozvao Gospod. I ta pot Ti bo vnokokrat težka i odpovedi puna. Ti si drügi Kristuš, ki boš opravil ista dela, kak je on, kda je živo na zemli. Koliko hrepenenja je pa tudi nas, dragi g. novomešnik, napunjaval, kda smo se že davno naprej spominali tvojega prihoda pred oltar Gospodov, da dotečas ostanemo doma. Pa mogli smo v tujino. Spomni se med daritvoj tvoje prve sv. meše poleg svojih na pok. g. župnika Bašo, ki ti je bio oča v tvojem dijaškem krogi. Spomni se tudi z nas vseh, ki smo na tujoj grüdi, da si zaslužimo ne samo to kratko zemelško življenje, nego tudi neskončno nebesko življenje. Pozdravljamo vse tvoje dobrotnike i pomagale, ki Ti bodo pomagali pri tvojem častitljivem dnevi. — Bogojiničar v tujini.

Odam 9 oralov zemlje z zidanov hišov
Marek Jožef, Hrastje Mota 38.

22. dec. 1938 v Ljutomeru, s senom zamašila dimnik na strehi gostilničarja Vrega Riharda z namero, da bi preprečila odvajanje dima in s tem zadimila stanovanjsko sobo, v kateri so počivali Senjor Matija, Toplak Matevž, Simonjenko Karpo in Lapuh Ivan i s tem obče-nevarnim dejanjem iz malomarnosti povzročila nevarnost za življenje imenovanih oseb, ker je bila nevarnost, da se v spanju zadušijo; 2) ker je: a) 23. decembra 1938 zvečer na cesti iz Ljutomera proti Kamensčaku telesno poškodoval Stanjka Mirka iz Mekotnjaka št. 38 s tem, da ga je z ročico od voza udaril po glavi ter mu prizadejal 13 cm dolgo, od sredine temena do sredine zatilnice segajočo rano zmečkanino, katera poškodba je lahkega značaja; b) pri tepežu ob isti priliki segel po samokresu, torej nevarnem orodju, ter z njim ogrozil varnost Stanjka Mirka s tem, da je samokres naperil in sprožil zoper istega tako, da je krogla, ki zaradi slabega naboja ni imela zadostne probojne sile, slednjemu prebila suknič

trdih reči, a v teh rečaj je bilo dosta razmevanja za dnevne pa duhovne potreboče svojih farnikov. Farniki so dobro čütili, da je on lübi. Zato so ga lübili. Pa kak tudi ne bi tak dobroga duhovnoga pastira! Pa kak vsikdar, gda pride novi plivanoš na prazno mesto i v prazen farof: vnože ženske so njemi nosile mlade jarice, belice, kiselak, vrhnje pa mleko, ar so njemi iz svoje poštene kmečke duše resan štele pomoči iz prve nevole, gda si ne meo kaj vzeti v roké. Znajšle so se pa med njimi tudi takše, štere so mele to samo za izgovor, samo da so lahko podvörile mladomi plivanoši s šče toplimi novicami, da bi s sebé tak zabrisale kmične sence svojega življenja i sebé postavile v lepšo podobo.

Pa mladi plivanoš je bio prebistroviden, dá ne bi opazo teh namenov. S prilichnimi rečmi jim je dao na kratko pa jasno znati, da on toga ne vajari i jako žmetno, da bi se zdaj navado na kaj takšega. Z močnov roköv je v tom pogledi napravno red, ar jim je šteo samo dobro. I resan, njega ne bilo vtraga, se spraviti k nikšemi deli, tudi če je trbelo zajtra pred mešov pomoči pri košnji. (Dale.)

„HIZICKI DOMAČOJ“

Dragi g. urednik! Hvalen boji Jezus Kristuš i Marija. To je naš prvi pozdrav, šteroga vam mi pošilamo iz Severne Nemčije. Novine redno dobivamo i to nam je vsem največje veselje i edina tolažba, kda dobimo v roke naš krščanski list. V njem najdemo nedelski evangelij i še druge lepe nauke, šteri so nam eti preveč potrebni. Do najbližnje cerkve mamó 20 km. Vsaki mesec dvakrat nas pride obiskat g. duhovnik i nam v bližanjó hižici daruje aldov svete meše. Z Bogom, g. urednik. Želemo vam šče vnoga leta srečno voditi naš krščanski list, šteri je edina tolažba izseljencom. Pozdravlamó

túdi svoje domače, starše, žene, deco i celo Slovensko Krajino, posebno gornjelendavsko faro i njenoga duhovnika g. Kolenca. Pozdravljajo vas delavci: *Alojzij Rác, Bürgermeister Ivan, Lebar Štefan, Bürgermeister Roza z Rakičana, Rác Štefan Štrtak Josip, G. Slavečl, Goslan Katarina Mostje, Rogáč Gizela, Nuskova, Fartek Marija, Kuzma.*

Prečastiti! Po dugom odlasjanji se Vam najprle lepo zahvalim, da ste mi pomagali, da sem prišla v tujino. Prav lepa hvala túdi g. dr. Klar Franci, nar. poslanci, ki so túdi meli dosta posla z menov. — Tú nas je 18 z naše fare, dva sta pa z

Odranec. Godi se nam zato dobro. K meši idemo vsako nedelo, čeravno je preci deleč. Prav lepe pozdrave vam i svojim domačim pošilajo: *Matildika Kreslin, Ančka Kustec, Tončka Vinčec, Ana Žizek, Terezija Sobočan, Marija Rebrica, Aga Kralj, Marija Tibaut, Aga Hozjan, Martin Hozjan, Štefan Gerič, Matjaš Gerič, Rudolf Rebrica, Franc Gonza, Ivan Gonza, Jožef Kralj, Andraš Smej, Jožef Gura, Ignac Vučko, Jožef Kreslin.*

Majer Franc Strüssendorf. Vel. č. g. urednik Novin! Hvalen boji Jezus Kristuš! To je moj te prvi pozdrav iz Nemčije. Želem vam najlepše zdravje od g. Boga i B. D. Marije, da bi šče vnogo let mogli vrejvati vaše i naše liste Novine i M. List, šteri so nam jako potrebni v tujini pa túdi vsem, šteri so doma. Pozdrave pošilam vsem sotrudnikom, šteri nam pomagajo pri vrejvjanji listov. Pozdrave pošilam oči, materi, brati i sestram, še zraven nevesti. Pozdravim celo sobočko faro, posebno našega plivanoša, g. Jožefa Vojkovič i celo Slov. Krajino.

Pozdrave pošilajo: *Kovačič Mihael, ferme Monlin Neuf, g. uredniki. Gabor Ceclija, Spoldershagen g. uredniki, Novin i svojim domačim v Trnji, Partija Balačkova, Nemčija g. uredniki. Virag Marija, a Veel par Barle-Duc g. uredniki Novin.*

Pisma g. Camplini za god.

Prečastiti gospod! Oh sv. Ivan, vaš krstni patron, izprosi vam moč, potrpežljivost in stanovitnost v dobrem; ljubezen, zatajevanje in gorečnost za čast božjo in zveličanje duš, da boste lahko z velikim uspehom izvrševali vašo visoko službo ter pripeljali mnogo duš na pot zveličanja. Oh, sv. Ivan, podpiraj vas s svojo priprošnjo v težavah, izprosi vam potrebno zdravje ter blagoslavljalj vaše besede, da boste lahko vredno izvrševali dela, ki jih imate z nami izseljenci. Bog vas živi! Agata Čurič.

Častiti gospod! Hvalen boji Jezus Kristuš. Gnjes v zorje me je angeo zbuđo iz sladkoga spanja. Pomolo sam se ljubomi Jezusi i na pamet mi je prišeo eden veseli den, te den, kda obhajate svoj god. Nemrem vam vüstmeno povedati: Bog vas živi, zato vam to želem v pismi. Mogeó bi vam en litrek podati, da bi se pozdravljala s tov božov kaplicov. Ne zamerite, či pišem malo prekesno. Naj vam moje žele prinesejo vse dobro od ljuboga Jezuseka na tom sveti, i na drugom sveti nebesko zmago. Z Bogom. — Vaš dober prijateo

Jožek Filovčar.

Pozdrav delavcov iz Kneževoga, Baranja

Prav prisrčno bodi pozdravljena lúba Slovenska Krajina, naša vozkejša domovina.

Pozdrave pošilamo túdi preč. g. Klekli, uredniki Novin. Pozdravlamó g. duhovnika Škafara, ki so nas obiskali, nas potolažili in se skrbeli za izboljšanje našega stanja. Pozdravlamó svoje drage domače, vse brate i sestre, ki si slúžijo krúh v domačoj državi aii v tujini. Težko nam je pri srci, kda premislímó, da moramo v cveti svojih let, v najlepšoj mladosti zapústiti svoj dom i oditi po sveti za krúhom. Naše življenje je težko, vse svoje moči moramo ponúcati, da si bar malo olejšamo trdo življenje.

Kelko je med nami takših, ki bi se lahko posvetili študiranjji, pa jim siromaštvo ne dopúšča. I tak morajo težko delati, da si prislúžijo falaček krúha, pa šče toga dostakrat nega. Pa bridek, jako bridek je krúh, ki nam ga reže tujina. Pa inai je ne, moramo v svet, čeravno to ne vpliva na nas najbolše, ve se jih telko pokvari v tujini.

Šče ednok pozdravlamó g. urednika i g. Škafar Ivana, ki so se trúдили za nas sezonske delavce. Najlepša jim hvala za vso njúvo skrb i delo, štero so žrtvovali za nas.

Cifer Ljudevit

v imeni delavcov v Kneževom

Kongres Kristusa Kralja v Ljubljani

od 25. do 30. julija 1939.

Naši misijonarji i kongres. Slovenski misijonar Valentin Poznič, ki z veliko požrtvovalnostjo in uspehi deluje za razširjanje božjega kraljestva na zemlji med pogani v Južni Afriki, nam piše, kako močno ga je vest o našem kongresu razveselila. Govori dalje o veliki ideji kongresa, ki naj prinese krščanski preporod sveta in razširi, utrdi in poveča Kristusovo Kraljestvo na zemlji. Mi tu v Evropi se ne zavedamo, kakšnega pomena je širjenje kraljestva Kristusovoga med pogani. Življenje poganskih mož, žena in otrok je nad vse žalostno. Oče se za družino ne meni, vse breme leži na materi, ki naj skrbi za dom in otroke. Ker pa nima moralne opore, ji je življenje nezno, težko. Vse drugače je pri družinah, ki žive v kraljestvu božjem. Zato, končuje misijonar Poznič, misijonarji tako vroce prosimo Boga, da bi letošnji kongres v Ljubljani rodil vidne in trajne sadove, ki naj prineseo zmago Kristusovih praporov po vsem svetu.

Kongresna pisarna sporoča: Prečeli smo dopis splošne maloželezniške družbe v Ljubljani glede na prošnjo o znižani vozni na tramvajih za kongresa v Ljubljani: Sporočamo Vam, da smo Vaši želji ugodili in znižali vozno za udeležence kongresa KK v Ljubljani, ki se izkažejo s kongresno knjižico, za čas od 25.—30. julija t. l. na 1 din. za osebo in vožnjo, ne glede na daljavo próge.

Kardinali, nadškofje in škofje, ki se bodo kongresa osebno udeležili. Njeg. Eminenca dr. Avgust Hlond, kardinal-legat, Poznanj, Poljska; Msgr. dr. Hektor Felici, ap-nuncij, Belgrad; Dr. Karel Margotti, nadškof, Gorica; Dr. Janez Francišek Aragone, nadškof, Montevideo, Uruguay; Dr. Alojzij Stepinac, nadškof, Zagreb; Dr. Josip Ujčić, nadškof, Belgrad; Valerij Trajan Frentin, škof, Oradea, Romunija; Dr. Vladimir Jasinsky, škof, Lodž, Poljska; Fr. Michelangelo Nutti, škof, Aleksandrija, Egipt; Dr. Jožef Garilí Rivera, škof, Guadalajara, Mexiko; Dr. Mejle, škof, St. Gallen, Švica; Damijan Čeng, ap. prefekt-škof iz Kitajske; Mgr. dr. Ugo Camozzo, škof, Reka, Italija; Mgr. Janez Balan, škof, Lugo, Romunija; Mgr. dr. Kubina, škof, Poljska; Mgr. dr. Anton Santin, škof, Trst; Mgr. dr. Goral, škof, Lublin, Poljska; Dr. Rogeij Beausard, pomožni škof, Pariz, Francija; Dr. Josip Carevič, škof, Dubrovnik; Pavao Butorac, škof, Kotor; Dr. Hieronim Mileta, škof, Sibenik, O. Joso Carič, škof, Banjaluka; Dr. Viktor Burič, škof, Senj; Dr. Anton Akšamovič, škof, Djakovo; Dr. Josip Srebrnič, škof, Krk; Mgr. dr. Klemen Bonetačič, škof, Split; Mgr. dr. Alojzij Mišič, škof, Mostar; Dr. Ivan Jožef Tomažič, škof, Maribor; Mgr. dr. Smiljan Čekada, pomožni škof, Sarajevo.

Škofijski delegati: Dr. Rogáč Franc, prelat, škofov delegat iz Szombathely, Madžarska; Mons. Jožef Velci, škof, delegat, Gorica, Italija; Mons. Francišek Jemelka, kanonik, škof, delegat iz Olomuca; Dr. Jožef Hlouch, univ. prof. škof, delegat iz Olomuca; Mons. Pavel Crovari, škof, delegat, Genova; Mihael Wagner, kanonik, škof, delegat iz Győr, Madžarska; Jožef Jankovič, direktor, škof, delegat iz Győr, Madžarska.

Referenti iz inozemstva: Dr. Friderik Mack, Luxemburg; Dr. Laros, Koblenz; P. Galileo Venturini, Rim, Italija; Salvatore Camera, odvetnik, Neapelj, Italija; Direktor Galdynski, Poznanj, Poljska; P. Ledit S. J., Rim, Italija; Direktor Stehlin, Pforzheim; Generalni vikar Quenet, Pariz, Francija; Dr. Swizawski, univ. prof., Lwow, Poljska; Dr. Anton Sanchez, Palma de Mallorca, Španija; P. Bangha S. J., Budimpešta, Madžarska.

Gori omenjeni so do sedaj sporočili svojo udeležbo na kongresu, toda pričakujemo še več uglednih osebnosti, kajti zadnji čas se vedno novi dostojanstveniki javljajo, da s svoje navzočnostjo povzdignejo slavo na kongresu.

Ustanovitev mednarodne kat. izseljenske lige, (govori p. K. Zakrajšek, tajnik Rafaelove družbe) dne 29. julija ob 16 uri v Unionu.

Novo nalogo Kristusovega kraljestva današnjih dni. Naš čas bi lahko imenovali čas nemirnega človeškega duha. Ta nemirni duh se je pokazal posebno v izseljen-

stvu Človek je postal nezadovoljen z vsem, kar ima in kjer je Zmaterijalizirana srca so zahrepenela po tujih krajih, kjer bi našla več svetnih dobrin, denarja, posebno več uživanja, marsikdaj več prostosti za uživanje. Tako je bil sedanji rod priča največjega preseljevanja narodov, kolikor jih pomni zgodovina človeškega rodu. In te dobe še ni konec. Ker so skoraj vse države omejile ali pa popolnoma zavrele doseljevanje, je nastala nova oblika izseljevanja, tako imenovano sezonsko izseljenstvo, ko gredo visoki stotisoči za letne mesece iz domovine v tujino za zaslužkom. Tako danes ni katoliškega naroda na svetu, ki bi ne imel svojih vernikov na tujem in tujih v svoji sredi. Tako pa je postalo izseljenstvo danes svetovno mednarodno vprašanje. Noben katoliški narod ne more ostati brezbrizen za svoje vernike na tujem, pa tudi ne brezbrizen do vernikov iz tujine v svoji sredi. Do sedaj je izseljenstvo zadalo kat. cerkvi že zelo občutne težke rane. Število verskih izgub gre v visoke milijone. Kat izseljenci, največkrat sami mladi nelzkušeni ljudje, pridejo v tujini zelo težke verske preizkušnje. Ne poznajo ne jezika, ne verskih razmer. Tuja duhovščina dolgo ne ve zanje, pa če tudi ve, jih ne razumi in oni ne nje. V cerkvi je tuj jezik. Tako ne razumejo na pridig, ne morejo k sv. zakramentom. Tako so oropani vse duhovne hrane in ni čuda, če počasi klonejo in odpadejo, zlasti še, ker zahajajo med nje le preprosto agitatorji proti Bogu in cerkvi. Tako je izseljensko vprašanje danes najvažnejše vprašanje Kristusove cerkve, vprašanje, kako ohraniti zveste Kristusu vse one milijone, ki so že na tujem in ki še stalno odhajajo. Tako je nastala potreba svetovne izseljenske misijonske organizacije, ki naj združi vse kat narode pri tem velikem delu sodobnosti. Družba sv. Rafaela je zato sklenila porabiti mednarodni kongres KK v Ljubljani, da predloži vsem katoličanom sveta ustanovitev mednarodne kat. izseljenske lige. Avo bo ta kongres dosegel že samo to ligo in tako poskrbel za milijone vernikov izseljencev, da se jih ohrani zveste Bogu in njegovi Cerkvi, bo to gotovo velik uspeh.

Prispevajte z denarnimi darili. Vsem, ki smo jim poslali razre bloke z boni, vljudno prosimo, da le-te čimpreje vnovčijo! Vnovčite vse bone, le tako bo mogoče kongres v redu izvesti! Denar pošljite po post. položnici na naslov ček, računa: Pripravljali odbor za kongres Kristusa Kralja, Ljubljana. Št. ček. rač. 11.711. Za trud in žrtve se vsem toplo zahvaljujemo! - Finančni odsek za KKK.

Sedeži za „Igro o kraljestvu božjem“. Sedeži so po 10 din in po 20 din. Kdor želi sedeti pri igri „O kraljestvu božjem“, naj kupi knjižico in znak le za 5 din. zraven pa dokupi še posebno knjižico za 10 ali 20 din. Te dodatne knjižice za sedeže bodo v nekaj dneh na razpolago. Župni uradi, ki jih žele, naj jih zahtevajo v Glavni kongresni pisarni za KKK, Tyrševa c. 29-1, Ljubljana Kjer je zmanjkalo knjižic in znakov, nemudoma zahtevajte novih! Kjer veste, da bodo knjižice in znaki ostali, jih nemudoma pošljite nazaj Kongresni pisarni.

Nakazila župnih uradov. Vse župne urade nujno prosimo, da pri nakazilih raznih zneskov za KKK, na zadnji strani položnice točno označijo, v kakšen namen naj se znesek porabi. Posebno je to treba označiti pri zneskih, ki so namenjeni za kongresne knjižice ali za prenočišča. Za kongresne knjižice naj se točno navede, koliko je bilo prodanih po 5 din in koliko po 8 din, sicer nam je nemogoče obdržati evidenco in se lako zgoditi, da bo moral kdo knjižice ali prenočišče ponovno plačati. — Finančni odsek za KKK.

Koncert slovenske nabožne pesmi. Koncert bo dne 27. julija 1939 ob pol 8 zvečer v franciškanski cerkvi v Ljubljani. Programe dobite v prodajalni Pax et Bonum v franciškanshi pasaži.

Polnočnica. Veličastna igra „O kraljestvu božjem“, ki bo v soboto zvečer na Stadionu, bo gotovo privabila veliko ljudi. Po igri pa bodo vsi gledalci lahko odšli k polnočnicam po glavnih ljubljanskih cerkvah. Po katerih cerkvah bodo polnočnice, bomo še obvestili.

Oča i sin si ogledavleta elefanta, šteroga so meli komejdjaši. Sin: „Oča, takšo kožo bi morala müva meti, vij zavolo matere, jes pa zavolo vučitelja.“

Kakši šeft pa maš'zdaj? Inštrumente za muziko odavlen. Včera san jij odao jezero — Ka? Je to mogoče? Jezero ramunik?

Nej, jezero grefefonskij igéó. Ona: „Či bi znala, ka si takši somar, te nigdar nebi vzela za moža.“

On: „To bi že mogla skelpati po tóm, ka sam ravno k tebi vogleđi prišeo.“

Službena naznanila

Davčna uprava Dol. Lendava. Štey. 1918-39.

Starši, ki bodo potrebovali ob vpisu otrok v šolo prihodnje šol. leto zaradi odmere šolnine potrdila o velikosti neposrednega davka, naj si iste preskrbijo pri davčni upravi čimpreje, najkasneje pa do sredi avgusta t. l. in to radi tega da se neovira redno poslovanje. Navada teh strank je, da se zglasijo ravno zadnji dan, ko že nujno potrebujejo potrdila, ter se nemore vsem naenkrat vstreči.

Vloge, ki se dobijo pri davčni upravi, je kolkovati z Din 10, za potrdilo pa Din 20 in za vsak prepis potrdila pa je potreben kolek za Din 10.

Posebno pa se opozarjajo stranke, da prineselo seboj položnice, na katere plačujejo davek (redni ali agrarni).

Pošta.

Ritlop Terezija, Maison Familiale, avenue Marcel Lembat. Mi smo ti pošilali liste túdi na novi naslov, ki pa ne je bio točen. Zdaj smo dobili od tvojih domačih novi, točen naslov. — Majer Jožef, Satahovci. Novine Kctis Franca so prišle iz Francije nazaj s pripombov, da je mesto spremeneno Javite nam njegov novi naslov. — Prša Jožef, M. Polana. Novine vašega sina Štefana so prišle iz Francije nazaj. Javite nam njegov novi naslov. — Majer Franc, Strüssendorf. Brat je plačao celoletno naročnino. — Vogrinčič Jožef, Villa San Carlo. Sprejeli 100 din. — Gabor Štefan, Fléchin. Sprejeli 101-50 din. Na koj je višek? — Zdravec Gizela, Me. n. l. la Caure. Sprejeli 34 din. — Balažek Mar-

No, kak te je sprejela žena snočkar, gda si domo prišeo? „Rože je v mente metala.“ Rože? Kak pa to, ka si čoren pod očmi?

To pa zato, ka je pozabila rože z lonce zéti.

Sodnik: „Najbouše bo, če povejte istino.“

Cigan: „To pa že ne. Ednok san jo povedo, pa mi je izda žao.“

Gospa: „Vij kodivate okoli, pa ste pijani kak čep.“

Kodiš: „Znate gospa, či sam pa trezen, me je pa sram kodivati.“

Slovenski delavci!

Vsi v Franciji živeči Slovenci, za vse informacije glede potovaja v domovino se obrnite na edino jugoslovensko „PUTNIK“ agencijo

18. rue de la Michodière, PARIS II.

Vozne karte po najnižjih cenah! Menjamo denar po najboljšem kurzu! Dopisujemo v slovenščini!

Zavolo velike zaloge

manifakturnoga

blaga, je odavlem po zvünredno niski cenaj.

Ravnok se vsikdar dobi Petanjska slatin pri odjemi celoga zaboja pint po 2 Din. — Se priporča

HORVAT FERDO,

trgovina, Bogojina.